

אבות
פרק ד'

העלון מוקדש לע"נ
שמואל בן רחל ז"ל
יוסף בן מזל ז"ל

ביתנו החדש

ארגון לשלום בית וחנוך ילדים, בראשות הרה"ג אבנר קוזאס שליט"א

ביחד

שומרת ראש

כולנו יודעים שחומה היא קיר חזק, קשוח, ולפעמים דוקרני. תפקיד החומה להגן על יושבי העיר מחיות רעות, גנבים, שודדים ומזיקים. ולכן לפעמים האשה קשוחה, דוקרנית' ולא מוותרת על פרטים קטנים שנראים לבעל מיותרים, כדי להגן עליו מפני טעויות בעתיד.

בעל יקר, אם היא נכנסת לך לווריד', ו'תופסת אותך בקטנות' אין זה אלא כדי לשמור עליך. היא שומרת ראש שלך. גם לראש הממשלה יש שומר ראש שאומר לו: לך ימינה, אל תכנס בדלת זו, אל תכנס למכונית זו אלא לאחור...

הייתכן שראש הממשלה יצעק עליו ויאמר: די כבר, נודניק, אני ראש הממשלה, שכחת? אתה לא תאמר לי מה לעשות, למה אתה נדבק אלי...? ראש הממשלה מבין שהשומר ראש לא נודניק, והוא נמצא לידו כדי להגן עליו. לכן, לא די שהוא לא יכעס עליו אלא הוא יקבל את דבריו בסבלנות ואפילו יעריך ויאהב אותו.

בעל יקר, אשתך לא נודניקית, אלא שומרת הראש שלך! קבל זאת באהבה.

היא תבחר לך את החברים! היא אמרה לך קרב חבר פלוני, או רחוק חבר אלמוני - שמע בקולה! היא יודעת לאבחן במהירות את העומד מולה יותר טוב מהאיש. למדנו שהאיש מבחין במעטפת, אבל ההבחנה והראיה של האשה חודרת ומעמיקה יותר משל האיש והיא שמה לב לצירוף של הפרטים. קוראים לזה - **אינטואיציה**. האינטואיציה הנשית חדה מאד וקולעת למטרה. דוגמא לכך: נושית שני גברים זה מול זה וניתן להם לשוחח כ- 3 שעות. לאחר השיחה נשאל את אחד מהם איזו חולצה הוא לבש? לרוב, הוא יתקשה לזכור. הוא עלול לשאול: הוא לבש חולצה?? ואם נקשה יותר ונשאל: איזה נעלים הוא נעל? כאן הוא יאמר לך: לא זוכר. שימו לב, לאחר 3 שעות קשה לו לזכור פרטים.

לעומת זאת, כמה זמן אשה צריכה כדי להבחין בפרטים של מי שעברה מולה? בסך הכל מספר שניות. הן רק מתקרבות זו לזו, תוך כדי אמירת הההההההההההההה... היא כבר סוקרת אותה מכף רגל ועד ראש. בזמן שהיא משוחחת איתה היא חושבת לעצמה: איזה עגילים, איזה אף, היא לא סדרה את הגבות, כמה מורחים אודם? איזו חולצה, יש לה נעלי גולדה מאיר... ואם היא בהריון, היא קובעת: יש לה בן! יש לה בת!... הרי לפנינו הבדל עצום בין הסתכלות האשה להסתכלות האיש. הרגש עסוק בפרטים, השכל עסוק במעטפת.

פרשת השבוע

כח הדיבור

"וַיֹּאמֶר ה' אֶל מֹשֶׁה אָמַר אֶל הַכֹּהֲנִים בְּנֵי אַהֲרֹן וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם לְנַפְשׁ לֹא יִטְמָא בְּעַמּוּי".

רש"י פירש את המילים - "אמור ואמרת" - להזהיר גדולים על הקטנים. דבר ידוע הוא שכפי התנהגות ההורים כך ינהגו הקטנים - הפתגם אומר - "התפוח לא נופל רחוק מהעץ". עלינו ההורים לדעת שהכלל הגדול בחינוך ילדים הוא - דוגמא אישית. אי אפשר ללמד את הילד לדבר יפה שההורים אינם עושים כן. לכן עלינו להרים את הרף של הדיבור והשיחה בבית לגבהים יותר משמעותיים.

חז"ל גילו לנו יסוד - "שותא דינוקא בשוקא, או דאבוה או דאימיה" **כלומר סגנון הדיבור של הילד הוא או מאביו או מאימו**, את מה שהוא שומע בבית הוא מעביר החוצה ומבטא את זה ברחוב.

אמר לי פעם מישהו שלדעתו זה לא כל כך מדויק, שהרי בנו חזר היום עם מילה כזאת קשה, שלא הוא ולא אשתו אמרו זאת מעולם. אם כן יש כאן ילד שלא למד זאת מאבא ולא מאימא. השבתי לו, שאם האווירה בבית לא נקיה וסטירילית או שהוא חשוף באישור ההורים לתכנים לא טובים ודאי שהוא ילמד מילים וכיוצא בזה מאנשים אחרים ברחוב. עצם השהייה בבית שמדברים לא נקי כבר "חורשת" בילד את התלמים לזריעה לא טובה.

לכן עלינו ההורים, ולא רק ההורים אלא גם הצעירים שלא התחתנו להתרגל לדבר נקי כבר ועכשיו ולהתאמן בכך גם כשאנו כועסים.

ראשית עלינו לנקות את פינו מסלנגים שמסתובבים ברחוב שמשרים בבית אוירה רחובית. ואפילו שהתרגלנו לומר אותם ואנו מרגישים שאין בכך דבר מכל מקום זה משפיע וחודר אל תודעת הילדים. מילים כגון: גנוב, דפוק, סרוט וכד' חייבים לשרש. גם מילים שהם הגדרות פסיכיאטריות - משוגע, מפגר וכד' לא להגיד. ואפילו כשמספרים זאת על מישהו שאינו מן המשפחה ולא רק כשכועסים.

כתוב בספרים הקדושים - כשאדם מדבר בצורה נקיה זה מעיד על עדינות נשמתו וגדלותו. ולזה רמז רש"י באומרו "להזהיר גדולים על הקטנים".

ויש כאן עוד רמז נפלא "להזהיר" מלשון זוהר. כשהגדולים מזהירים הם משפיעים על הקטנים את אותו הזוהר ומגדלים דור ישרים מבורך.

בברכת שבת שלום
הרב אבנר קוזאס

בחר אחד אומר לחברו המשוגע: "תצא בבקשה מהאוטו ותראה אם האיתות האחורי עובד..." הוא יוצא ואומר לו: "עובד, לא עובד, עובד, לא עובד..."

היה איזה תייר ששכח איך אומרים בעברית 'הכותל המערבי' ואמר לנהג מונית "תביא אותי למקום שבו כל היהודים בוכים". "בהחלט" אמר הנהג והביא אותו למשרדי מס- הכנסה...

בדיחה

"זהירים הם בני אדם שלא לבלוע נמלה חיה, ואין הם זהירים שלא לבלוע אדם חיי". (רבי ברור ממזבז)

פתגם השבוע

לקבלת העלון במייל יש לשלוח בקשה למייל: betenuh@gmail.com

קללות של ילדים

בפרשתנו מסופר על ילד שהתחצף וקילל שנאמר - **"וַיֵּצֵא בֶן אֶשָׁה יִשְׂרָאֵלִית... וַיִּקְבַּ... וַיִּקְלַל..."**
כיצד ניתן להתמודד עם קללות של ילדים אחד כלפי חבריו?

- מספר כללים בדבר: א. עלינו לשמור בבית על רמת דיבור נאותה גם כאשר כועסים.
- ב. הילד המקלל יורחק מחברת אחיו לפרק זמן שיחליטו ההורים - בבחינת הפרד ומשול.
- ג. הילד שקילל בכל פעם שעשה זאת יתן לאחיו מחפציו האישיים מתנה. כלומר יפצה את זה שהוא דיבר אליו לא יפה. בפעולה זו מכניסים לילד תובנה

שכל מילה עולה כסף. והקנס שהוא צריך לשלם כבר ירתיע אותו בפעמים הבאות מלקלל.
 ד. לספר לו הרבה סיפורים ועדיף לפני השינה שעוסקים בלשון נקיה. דוגמאות לילדים שדברו לא יפה וחזרו בהם, דוגמאות לילדים שקללו והחברה הרחיקה אותם והיה קשה להם לחזור בחזרה ובסופו של דבר התגברו.
 ה. כדאי מאוד להעסיק את אותם ילדים שמתפרצים על אחיהם ולמנוע נקודות חיכוך איתם, פעולה זאת תגרום לילד להוריד את סף הכעס והוא יתרגל לאט לאט להיות נינוח ולא תוקפני וממילא תגובת הדיבור תתעדן.
 ולסיום, לא להבליג על מילים או קללות בבית והדבר מצריך טיפול מיד.

סיפור לשבת

שמירה מופלאה

רבי ישראל מאיר הכהן מראדין, בעל ה"חפץ חיים" - מעבר לעובדה, שהיה נזהר מאוד ממה שיוצא מפיו, כך נזהר היה מאוד בכשרות מזונו שיהיה בתכלית ההידור וללא שום פקפוק חלילה.
 דבר מאכל שנזקקו לשאול לגביו שאלה הלכתית, דבר שהורה בו חכם - על אף שהתירו, החמיר רבינו ולא היה אוכלו. בשנה האחרונה לחייו מפאת זקנותו כבר לא יכול היה הצדיק לשרת את עצמו(שכן רבינו זכה להאריך ימים ונפטר בהיותו כבן 94 שנים!), משום כך תלמידים מבני הישיבה ביקשו לסייע לצדיק ולפיכך היו שוהים תדיר בביתו ומשרתים את רבם הצדיק והדגול.
 פעם אחת אירע, שהגישו לפניו מרק עוף. נטל ה'חפץ חיים' את הכף, אך בטרם נגעה בשפתיו שאל פתאום: **"אמרו נא לי, האם המרק כשר?"**... השתוממו בני הבית למשמע השאלה הבלתי צפויה. **"מה פירוש?"** תמהו הנוכחים, **"הרבנית בעצמה הכינה את המרק!"**
 אולם הצדיק נותר בשלו, תשובה זו לא סיפקה אותו, והוא נמנע מלטעום מן המרק ושוב חזר על

שאלתו: **"האם בטוחים אתם, שהמרק כשר?"**. מכיוון שראו, כי רבינו מתעקש, לא נותרה להם ברירה ופנו הנוכחים לשאול את פי הרבנית, האם המרק כשר. **"זו הפעם הראשונה שמציגים בפניי שאלה שכזו!"**
 התפלאה הרבנית עד מאוד, אולם בהכירה את בעלה הצדיק החליטה בכל זאת לערוך חקירה ודרישה בעניין המרק.
 למרבה הפלא, התברר, כי אכן המשרתת טעתה! שני עופות היו בבית, האחד- כשר למהדרין ואילו בעוף השני התעוררה שאלה בדבר כשרותו.
 העוף נשלח אל אחד הרבנים פוסקי הוראה, שבדק אותו והכשירו.
 כהרגלה, בשל העובדה, כי רבינו החמיר בדבר, הורתה הרבנית למשרתת להשתמש עבור רבינו רק באותו העוף, שלא התעוררה עליו שום שאלה הלכתית, ואילו המשרתת החליפה בטעות את היוצרות ובישלה את העוף, שהתעוררה לגביו השאלה - והרבנית הכינה ממנו את המרק.
 ה"חפץ חיים" בגודל מעלתו ושמירתו הרגיש בדבר, וכמובן סייעו לו מן השמים, לבל ייכשל בדבר שהחמיר בו!

(כניני עין חמד)

"אין זוג לא מוצלח, יש זוג לא מודרך"

האם יש לכם מריבות וויכוחים?
 מרגישים שאינכם מתאימים?
 הילד שלכם מתחצף?

לייעוץ בנושא שלום בית, חינוך ילדים, הדרכת חתנים/כלות עם יועצים זוגיים מוסמכים של ארגון ביתנו החדש הפרוסים בכל רחבי הארץ

חייגו עכשיו - 1599-59-59-39

שאל את הרב

לייעוץ באופן אישי עם הרב אבנר קוואס שליט"א ניתן להתקשר בימים ג' וד' בין השעות 14:30-15:30

1599-59-59-39